

§ 4.

Ustanovení §§ 1, 2 a 3 platí také tehdy, když snoubenci byli jiného náboženského vyznání nežli duchovní, který sňatek jich vyhlásil nebo je oddal.

§ 5.

Ustanovení §§ 1, 2 a 3 neplatí, byl-li sňatek pravoplatným rozsudkem prohlášen za neplatný, neb uzavřel-li snoubenec později nový sňatek.

§ 6.

Sňatky uvedené v § 2 nutno ve smyslu § 1 zák. čl. XXXIII:1894 o státních matrikách zapsat do státní oddací matriky. Pokud se u sňatků zmíněných v 1. odst. § 2 dosud tak nestalo, jsou osoby vedoucí církevní matriky o těchto sňatecích povinny oznámiti je nejpozději do čtrnácti dnů příslušné matriční dozorce vrchnosti způsobem předepsaným pro oznamování sňatků církevních. Neučiní-li tak, budou potrestány policejní administrativní vrchností I. stolice pokutou do 500 Kč, při nedobytnosti pak uzamčením do jednoho týdne.

§ 7.

(1) Kdo po účinnosti tohoto zákona uzavře sňatek pouze církevní před osobou, kterou podle zákonů státních nelze pokládati za duchovního správce oprávněného k uzavírání sňatků, dopouští se přestupku a bude potrestán politickým úřadem (policejní administrativní vrchností) I. stolice pokutou do 500 Kč, při nedobytnosti pak vězením (uzamčením) do jednoho týdne. Osoba, před níž sňatek takový bude uzavřen, bude potrestána pokutou do 2000 Kč, při nedobytnosti pak vězením (uzamčením) do jednoho měsíce.

(2) Pokuty uložené podle §§ 6 a 7 připadají státu.

§ 8.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení a provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.

220.

Zákon ze dne 21. srpna 1925

o provedení úmluv mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Právní pravidla obsažená v úmluvách mezi Československou republikou a republikou Rakouskou, a to ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění, pokud upravují látku vyhrazenou zákonodárství Československé republiky, mají moc zákona.

§ 2.

(1) Platy plynoucí Československému zúčtovacímu ústavu podle úmluvy z 18. června 1924 (§ 1) tvoří společnou zúčtovací podstatu. Této podstaty jest po úhradě platů povinných podle této úmluvy pro rakouské věřitele a po úhradě výloh Československého zúčtovacího ústavu (§ 3 zákona ze dne 30. června 1922, č. 207 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími) použití k uspokojení československých věřitelů.

(2) Vláda se zmocňuje, aby pro uspokojení věřitelů, jež zásadně stane se způsobem poměrným, vydala nařízení podrobnější předpis, přihlížejíc při tom dle potřeby ke zvláštní hospodářské povaze jednotlivých druhů pohledávek.

§ 3.

V případech, kde úmluva ze dne 18. června 1924 (§ 1) vyhrazuje stranám stížnost k mezistátnímu rozhodčímu soudu, nemá místa stížnost podle § 4 zákona č. 207/1922 Sb. z. a n.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti současně s úmluvami v §u 1 tohoto zákona zmíněnými; provedou jej ministři financí a sociální péče v dohodě s ministrem spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

Dr. Winter v. r.